

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
 Helyben hához hordva
 és vidékre postán küldve:
 Egész évre . . . 4.—
 Félévre 2.—
 Negyedévre . . . 1.—
 Egyes szám ára . . 10

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

HIRDETÉSI DÍJAK:
 3 hasznos petitosr egy-
 szeri hirdetés 8 soronként
 6 kr. többszöri hirdetés-
 nél 5 kr. Bélyegdíj 30 kr.
 Nyilatkozó petitosra 10 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Kaniszai utca hává a lap szerelmi részeit illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adtatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐK:

PATAKY KÁLMÁN és VACHOTT KÁROLY.

Kiadó és laptulajdonos: Farkas János.

KIADÓHIVATAL:

Főutca hává az előfizetések és a lap szeri küldésére vonatkozó felszámolások intézendők.

Alsó-Lendva aug. hó 10-én.

Aug. hó 1-ő napjának feltűntével be-
 állt a magyar állam vasutainál a zona ren-
 dsezer, s a rendszer központjává a főváros tét-
 tetett, s im megindult a népvándorlás, bold-
 dog, boldogtalan szedi elő félre rakott il-
 léréit s megindult világot látni. Olyan em-
 berek, kik megvénültek s még a főváros
 palotáját uem látták, most ott tájták száj-
 ukat a váci utca sikos aszfaltján a fényes
 kirakatok előtt. A fővárosi kisebb fizetésű
 hivatalnokok családjai, kik az úde léget s
 az árnyas erdőt csak a város liget porter
 helt lég kö előb ismerték, most felkereked-
 nek s kirándulni pár napra B. Fűredre,
 vagy más nevezetesebb fürdő helyre hogy
 elmondhassák barátneik előtt, mily kel-
 mesen töltek ok a nyarat Parádón vagy
 tátra Fűreden.

A vasuti igazgatóságok a forgalom
 nagyorobditva alig győzők a munkát nyakra
 tere szaporítják a személyzetet, de jog-
 san tehetik is, mert a jövedelem is szapo-
 rodik. — Az újítás tehát sikerült. Baross
 miniszter erlyes intézkedésnél a közönség
 jól fogadta, a vasuti társulatoknál pedig
 előnyére vált.

Baross miniszter e tetteről eszme tár-
 sítás útján egy a nevelés ügy miniszter ál-
 t szándékolt intézkedés juthat eszünkbe.
 Csáky miniszter ugyanis, a helyeit hogy
 népiskoláink szaporította volna, s a meg-
 levőkben magyar nyelvű tanítókról gondos-
 kodnék, — mert közvetlen közelünkben is

akad oly község, hol a nép vegyes ajku
 magyar és vend, a tanító pedig magyar
 nyelven az egy »Dicsértessék« szónál töb-
 bet kiejteni nem tud, — azon tervvel lé-
 pett az ország háza elé, hogy alapítassék
 egy drága növelde gazdag gyermekek szá-
 mára, hol ezek a többivel össze nem ke-
 veredve részesülhessenek a tudomány áldá-
 saiban.

Baross miniszter ellenkezőleg leszá-
 lítottá a vasuti társulat, hogy szegény gaz-
 dag egyaránt részesülhessen az utazás ál-
 dásaiban

Egyik az vagyis kiváltságos osztály
 akará ismét előnyben részesíteni, a mire
 pedig az nem szorult: a másik pedig az
 egész magyar nép ügyét karolá fel s oly
 intézményt létesített, mely szegénynek gaz-
 dagnak egyaránt jótékony.

De hát semmi sem tetszhetik minden-
 kinek a világon, s minden üdvös intézmény
 nek meg van a maga ellenzete. Itt is fel-
 merült már. A gazdag tözséréks bankárok
 ugyanis nem jó néven vették hogy még az
 első osztály díja is annyira leszállították,
 hogy azt még valami laposabb trécszajú
 ember is megbirja fizetni, s ott találko-
 zhatnak olyanokkal is kik talán még emlé-
 keznek red mikor még a pakk táska't nem
 arany zsinoros inashordta utánuk, hanem
 a bot végére akasztva saját vállukra nehe-
 zedett az. — elhatározták tehát hogy al-
 kítássek egy külön vonat, melynek árál
 sokkal magassabbak legyenek, mint voltak

a zona tarifá előtt, s e vonat az utat Bécs
 és Pest közt négy ora alatt tenné meg. —
 Hát hiszen ha akad anyagi gazdag utas hogy
 e vonat naponként megteik, — csak hadd
 futyadjon, — mi megmaradunk a zona ta-
 rifa mellett.

Levél a szerkesztőkhöz.

Tisztelt szerkesztő ur!

Filöz, aug. hó 9-én.

Igaz hogy én kissé tavol lakom a világ for-
 galmába eső helyekről, de azért hozniék is eljón
 a posta naponként, s ehözza az újságot, igaz hogy
 egy nappal később mint az a fővárosba megjele-
 nik, de hat hárszen nem repulhet, idő kell hozzá
 míg e pár száz kilométert megteszi, így is nagy
 gyorraság az hisz mines egy százada mikor még
 Budapesttel Filöz egy hónapig utazhatott a
 jambor haladó No de nem terek el tárgyalton, meg-
 érkezett tehát az újság rendezes, s én nagy
 örömmel olvasom benne, hogy Baross miniszter
 ó excellentiája minő véghetetlen olező utazást talált
 ki azzal a zona rendszerrel, — hisz már így én is
 megfogathatom a főváros, s nem kell apai, anyai
 örökségemet az utazásra költeni. Felézhelédem
 tehát befogatom a pejkókat s nagyobbik fiammal
 beszerkeznék a körmeneti vasut állomásra. Ker-
 tem zona kártyát Budapestre, bizony annyit ízet-
 tem érte, hogy innét Belatinczig se viemék el az
 embert anyiért.

Beultem a kocsiba, előbb jól megkérdeztem
 melyik megy a sok közül egyenesen Budapestre,
 — megmutattak — elhelyezkedni tehát a Karesi
 gyerekekkel, s mozdám neki hogy mar az uton is
 jól megszemléljen mindent, Budapesten pedig csupa
 szem legyen, mert nagy szerencse az rea néze
 hogy már így zsenge korában láthatja a főváros,
 apjának 54 éves koráig kellett arra várakoznia.

»A Hercules víze« című regényből.

Angolból fordította: Vachott Károly.

A felső világ.

(Folytatás.)

Két orával napkelte után a felfedezésre in-
 dult tataság elére a hegyesé helsejt. Nem halad-
 ta a gyalogton, mert ilyen nem létezett, hanem
 ki s be bujáltak a magas oszlopok közt, áttelep
 a ledőt törzsekben, s gyakran erőszakkal törve a
 sírú hozóton keresztül. Az erdő nem volt nyugodt,
 mert a betolakodók zaja megsore a néma csendet,
 bár léptek hangja a puha pászton elenyészék
 Tolnay bár kacsaja viszhangzott a level sator
 alatt, gyakran Margit is kérdezett valamit s néha
 Kiri is hallata szavat.

Baró Tolnay emeleben volt. Különös hogy
 móta lábát az erdőbe tevé, történelmi szomia
 teljesen emult s a társalgásban, melyet Margittal
 folytatott, egyetlen szó sem volt, sem a rómaiák
 sem a dákok telől. Igen szellemes társalgás volt,
 néha csipos, néha tréfiás, de mindig csak annyira,
 hogy annál érdekesebb legyen, s e történelmi
 tárgyakat időkülvöz beszélgetés közegett. Margit
 a hosszú utat, igen rövidnek találta. »Bizonyos on
 hogy a helyes uton járunk« kérde egyszer két-
 szer, midőn észrevéte hogy a társalgás nagyon
 elfoglalta a vezetót.

»Oh a leghegyesebb uton járunk,« monda
 Tolnay bár, s pár percig szótlanul haladtak
 előre; pára százada sarkában kullottunk. Kiri ke-
 zét szébe tartva andalgott mellettük, mintha
 mindennapi sétáját végezné, jóakarú pártfogó

TÁRCSA.

Fekete szemed sugára.

Fekete szemed sugára,
 Az én éltöm világa!
 Abban rejtek a menyország
 S benne örök-kei, boldogság.

Ha a csillagot nézem
 Szeméid letni vélem;
 Csak hogy ejzenedez mérve:
 Homályos a csillag fénye!

Szeméid! meg igazél,
 Örökös rabodda tétél!
 Örökig úlok öledben:
 S elmerengek ej szemében.

Érzem, ha e fekete szem,
 Másnak ragyogva, nem nekem,
 Remi sötétég borulna
 S szívem rögtön meghasadna!

Oh egykor én is álmodék.

Oh egykor én is álmodék
 Edes, búhajos álmodák;
 S bár éltütek, bár megcsaltak,
 En vissza vágyom azokat!

Oh egykor én is álmodék
 Szembe szált egy tünemény,

Mely boldogit, csol, sujt, emel;
 S melynek neve csalfa remény.

Oh egykor én is álmodék
 Midőn meg nem volt gyötrelém,
 Búvós álmain jónysugára:
 A boldogító szerelém.

Oh egykor én is álmodék
 Szerettem, s szerető volték!
 Ha feltűnt is előttem a bí,
 Elszólt, mind a búborék.

Oh egykor én is álmodék
 Midőn szívem meg boldog volt,
 Midőn meg tudóbból egén,
 Nem látszék egy parányi jolt.

Oh egykor én is álmodék
 Felgyilkoltam szap álmodák;
 Embereket, szívüket lítottam,
 S hánc — igaznak, azokat!

Oh egykor én is álmodék
 De álmod köddent elszóltak;
 Habóktól hanyt csolnak valék!
 Mely — köszikálhos vagatott.

Oh egykor én is álmodék
 Edes búhajos álmodák;
 S bár éltütek, bár megcsaltak,
 En vissza vágyom azokat!

Török Irén.

„Budapest központi pályaudvar” a kijaia a vonat vezet. Szívem nagyott dobbant, siessünk mondván fiamnak mert még tovább vissz bennünket e gonosz masinára. Leszálltunk s, erős szédítő magasságra lényesen kitágított óslopás csarnokban találtuk magunkat. Eppen mondam fiamnak hogy mellettem maradjon mert ha elszakad tolem soha többé nem akadunk egymásra, midőn egy tisztességes öltözött úri ember, hozzánk szegődik, s jóakarattal figyelmemet, hogy bizony jó lesz vigyázni mert nem csak a kis úr vesztel el hanem más jószág is, melynek ugyan lába nincs s zsebben tartatik mégis néha ellilán. Megtapogattam zsebecmet, tarczám érintetlen volt. —

„A nyajas idegen iránt ki meg; arra is figyelmeztetted hogy tarczámra vigyázni kezdők bizalmat érezni. Lassanként elmozdított óslopás csarnok borkereskedő s borokat vásárolni jött. Pestre, s most is éppen Ó-Budára megy ahol egy korsómarston igen jó bort tud, mely eladó lenne. Uezu neki; jó bor, de mar oda én is elmegyek, mert mindig hallottam hogy a budapesti korsómarosok bora a pinczében terem megőrült tehát hogy egy kis jó borra tehetek szert.

Mentünk megdélutkán mar a Margit hidon is túl jártunk de az én pajtásom csak nem mutatott hajlandóságot egyik házba sem bérteni. Vegre a csaszár furdón túl bértnék egy udvarba, ahol sok apró asztal volt a fák alatt helyezés mint azud, Pajtásom nem is hiszék sajnálni vesztéséget, engem uszolt hogy jatszunk tovább, a jó vörös bor is biztató, hogy mily könnyű szerrel lehet pár száz forintot beszélni, elkémdem talgatni a madzag végre, — soha sem találtam el, de batorságon nem eszúgott mindaddig, míg észrevésem hogy tarczám teljesen kiürült s jó pajtásom ki ezt szinten megszólaló nyajasan közönyt s e szavakkal „holnap folytatjuk” ott hagyott.

Busan ballagtunk Karesi fiammal vissza a főváros felé, beláttam már hogy e lakóknak estem eladotat, de mit volt mi tenni, felkerestem a

pillantásokat vette a tölgy fára. Margit azvarban volt, nem tudván magának meg magyarazni Tolnay kedélyének folyton növekedő élénkséget. Folytonos, s megmagyarazhatlan vidamság tudokoltok zsemeiben, úgy viselked magat, mint a kis szüveben valami titkos örömet rejtgett, mely igazgja, hogy alig bírja magát lékezni, hogy el ne árulja.

„Tolnay báró,” kezdé Margit komolyan, „süggel ott rea, melyik folytáfan van három kereszt?”

„Oh, hozgye.”

„Nem vettem észre hogy fejet valamerre fordította volna?”

„Inkább folytonosan forgatom.”

„Mi nevetni való van ezen?” kérdé Margit clesen, „ó úgy tesz, mintha az egész dolgot csak tréfára venné.”

„On valóban hiszi, hogy atyja keresztetket metszett egy fára?”

„Nem hiszem, hanem tudom. Nem saját szavaival mondtatc-e?”

„Ahhoz van.”

Ez megfoghatatlan, s borzasztó viselked volt. Nem tud a báró soha komoly lenni? E tréfás ügy, mely akaján játszódszót, s kifejezés teljes ikete zsemeiből sugárzik, soha sem szünik meg.

„Ha ön nem figyelé a fákat, majd figyelem én,” monda Margit oda lépve a legközelebbi törzshöz.

Tolnay elpusztíthatlan jó kedvel kijelenté miszerint ő kész, nemesak megfigyelni, de lehamodni, letaragni, sőt levagni akarhany fáat, ha Margitnak örömet szerez. S ezután egy kiválóbb toltogyt sem hagyak el vizsgálat nélkül, csakahogy a báró mindig ugyanazon törzshöz nevezte, melyet Margit választott, mely Margit szerint lojalkai szót pönből tekintve, igen nagy idő vesztetés volt.

De bármily gyönyörű moszatokat s kuszó növényeket találtak is, melyek a személedéyes, füvész szivét elragadtatásba hozták, keresztnek azonba nem volt semmi nyoma. Az egyredőli mely ember itt jártat tanúsítja, egy fára durvan

fővárosban egy ismerős vendégöltő ki a mi vidékünköl való volt, kértem tőle annyi pénzt hogy fiammal együtt hazajutásunk, s most elmondhattam hogy: svoltam a fővárosban, de nem láttam a fővárosi.” Kis Jant.

Irodalom

Előfizetési felhívás a „Kis Pillanatok” és „Nepdal-törtes és Verses” havi folyóirat Szerkesztőségéig, némszámúrók; zeneköltők és a Művelt közönség számára. Megjelenik minden hétfő első vasárnapján. Előfizetési ára egész évre 2 ft. A megrendéshez penzék S o m o g y i János szerző és kiadó nevére Kesztemét, nagy budai utca 214. sz. címzéndők. Melegen ajánljuk olvasóink s íves figyelmébe. Mutatványul itt közlünk egy kis verseskötet:

Ábránd és való.

Emlékkönyvbe szánva.

Hogya volék Blaha Lajna a művés, Szüntelen csak néked jótovánom, amíg élsz. Hogya volék Pótvész közhelben, Meg tudnánk örökni versekben, Hogya volék én lekömböz nagy Kossuth, Ha szarnok hát, avnők értel háborút, Hogya volék verőbőny nagy Sándor, Lemondnék tőled a világra, Éjjel de nappal nyitlan nagyot kapcsokt? Koldus vagyok: „Sépen kérem szvedet.”

CSARNOK.

A nyugodt lelkiismeret vizsgálatát nyújt a megvetésben is.

Sokan talatnak, kik semmi igazságot nem hagynak helyben, azokivul, a mit magok vagy eszelecsnek, vagy általánok, elhívtetvén azt magokkál, vagy elhíttai akvaran masokkal, hogy önön okozkodásuk szerint tartatik ten az igazság; holott masokkal gyoraktat sokkal igazabb állitással kevélyen elutasítják, és kinevetik, csupan magokat véltén esalhatatlannak.

Te azonban, ha nyugodt szívvel akarsz lenni, a joban foglatatoskodjál, és vesd meg az a féle megvetés; s viszont szokj ötólok megvetettini. A virtust a ragalmazok csak úgy homalyosíthatják meg; mint a kőd a napot. Békésesség tőrüssel kell azért a főfeszkedők, és balgatok kisebbit szavait elhallgatni, és a becsület utján tantoradás nélkül megmaradva, kell az olyas megvetést megvetni. Sok roz indultak egy meg ellen bal nyilatkozván, és itelven, a ragalmazás-

metszett négyblau által alakja volt, gorbe szarvakkal, mely valami közép lényt ábrázolt ördög és kecske között.

„Valyamelyik kecske pasztor remeke” monda István, Margit vállán keresztül tekintve rea, „gyakran láthatni éfélet az erdőben.”

„Egészen új metszés,” monda Kurt oda figyelve, „a művész nem lehet távol.”

Most különös tájékoztal bátosságra vala szükség én netán jobbra kellene mennem, mert bal felől a fák közén egy kis tisztas látszék, melynek barsony szőnyege a napágsárbán, mint a smaragd ragyogott.

„Merre megyünk, jobbra vagy balra?” kérdé Margit.

„A merre tesztek, tőkéletesen mindegy.”

„De az egyik ut a gaura draculni-hoz vezet a másik nem; következésképpen nem mindegy akár melyikre lépünk.”

„Teljesen oszton az ön lojcaját Mohr kissasszony, ajánlom tehát a rétet.”

A rétet melynek, kilépéven az árnyekból a napfényre, a libák alatt puha tömött pizsított terült el. Midőn egészen a szabad rétet jótartott, Margit megfordult, s egy indítványt állt elő. „Itt e gyönyörű réten ajánlom hogy pihenünk kissé.”

„Inkább ohajtánék akkor pihenni ha clertük a gaura draculnit,” monda Margit kétérdve, de körültekintvén, nem vala képes visszautasítani a pihenési vágyat e gyönyörű helyen. A rétet tőjásdad alakú volt körös-körül sűrű zöld erdővel szegélyezve. Minden oldalról tolygfák körtek, mint ostromló sereg vezény szóra várt, s nyugodt türelemmel szemlélté a helyet, melyet örzikéll.

„Most mar,” kezdé István miután telelepe dének, „Most nni talan megvehetünk Sandwich-jánkat.”

„Mi eegem illet,” hangzék a rögtönre felelet — én Sandwichjaimat a gaura draculni partján akarom elköltetni.”

nak ama mérges harapását, mellyel sokaknak ártottak, magok is érezték.

Jobb szívvel fogta személdit az ember a maga más által tett megvetését, csak gondolja meg, hogy hiszen minden oltán nagyfelműságu lélek, a mely kisebbséget ne szenvedne. Az emberek közönségen többet szöbölődnék az embek dolgaiban, mint a magokéban; ezen pontban leginkább azok hibának, kiket a magok iránt való szeretet megvakított. Te azért ne hízeldjék az oltányoknak és oltányoknak, sem a köznépek; alnok mesterségreleg szokott az oltányoknak kedve keresztetni; azonban életed módját az ó szokásaiakhoz alkalmaztad, hogy megmeglégedés vedel.

Igen természetes dolgot, hogy mi szerencsétlen környúlulásainkban megismerődnél, és az embek léteitől távol megilletődni szoktunk; mindazáltal inkább azon kellene iparkodni, hogy ön nem magad érezhesd onmagadat, mintsem masok által jonak lenni.

Vannak oltányok, kik sok jó szót inkább hogysen valóságilag vetnek meg; sőt a mit megvetni láttának is, alattóban magoknak elutajdó nitják. Jól meg kell egyszerűságnál gondolnól; hogy gyakran, a mely számmal talált tunk a bannólok, és ragalmazók; szinte olyan számmal vannak az irigyek is. Különb-különb ítélettel viselkednek az emberek az oltányok belső tulajdonságai, s indulatjai is különbözők, ketérdő — szélesek — és gyűmszággal teljesek. Talán úgy gondolod, hogy mindegyk ugyanazon egy értelemben vannak? esadodol; ugyanazon egy esznek sem egyformak dolojai.

Azért, a mennyire lehet, szaj magadba, és az ellenkező dolgokat magyarazod gura. Nincs ok, miért kellene magunkat gura tartani azért, hogy a közönségek szejréltől külömbözöképen élünk; által kellene inkább öröködnünk, hogy bennünk a puhásleg fel ne elessz az irigység mérgét, mely mindenkét alacsonyítani kíván, csupan azért, mivel maga fel nem emelkedhet.

Ha eszedekteddel okosan kívánod intézni, masban kesztesd deszér, és még kevessebbet gyalez; mivel szintén oly ártalmas a feltehetőbb dicséret; mit a mud nélküli gyalizás; mert azaz hízdeddel, és pedig szantszandékos gonoszszaggal van összekötve. Azonban, csak hogy a dolgot módjával essen, jól eszedel: ha a nálad kisisebb megdeséred, mert magának is becsületedre valik.

Fentieket megfontolhatja I . . . is, és elmondhatja magában: ma culpa, ma culpa, ma maxima culpa! — — — Szentdi.

Margit letelepedék a fure, s pár lépésnyire tole Tolnay szintén elvete magat, hanyagul fél könyökre támaszkodva; míg Kurt egyből szórakozás hiányában eg darabokat hajigált pasa számára, mely azokat visszahozta.

„Az hiszi, hogy határozati helyes?” Kérdé István feltételesen gyönyörűlör. „Félek hogy nyugodt meg löchezni, mire elerjük a gaura draculnit.”

Margit zsebjára tekintett. „Majd csak elerjük, most fél miut tizenkettőre, fél óráig még várhatok sandwich-jaimmal.”

Tolnay báró latszolgol annyira el volt merelve egy kis virág vizsgálatába, hogy nem valaszt.

„Nem kar hogy nem hoztunk kötelet, s faklyákat velünk?” Kérdé Margit kisszűnt után.

„Minek?”

„Megmérni a mélyeséget.”

„Éobb fél kell érnünk mielőtt megmérjük.”

„Fél óra múlva elerjük.”

Tolnay ismét nem valasztott, arczát elfejtve, a virág fölé hajlott. Margit kétérdve nyírelte.

„Ha a rétet clahgytuk, merre kell akkor fordulnunk, báró?”

Tolnay letépe egy kis virág fejét, s annak szirmait kezdé leszálltatni, midőn az utolsó szirm is eszált, esződésen valasztott a nélküli hogy feltekintene: „A legközebb fogalmam nincs róla.”

Margit bannók levertséggel nézett rea, míg Tolnay nagy figyelemmel kerességt a fü között, másik viragot, melyet széttejtén.

„Tolnay báró,” tört ki végre, „ön megígérté hogy oda vezet.”

„De ön azt mondta, hogy tudja hol van, hogy emlékszik rea.”

„Mohr kissasszony,” monda István felhagyva a virág késsel, felülvé a báró tekintetétette szemével Margittal szembe nézvéen, „On bizonyosan érti az egész dolgot, s nem szükséges hogy megmagyarozzam.”

(Folytatás következik.)

Külföldiek.

Baró Hornig Károly vesprémergyei püspök ur ó mellőszaga szept. 8-án Nagy-Kanisán fog bérálni.

Veglegesítés. A vallás- és közoktatásügyi min. miniszter Kiss Lajos zala-egerszegi polgáriskolai rendes tanított jelen állásában végleg megőseztette.

Új orvos. Dr. Wozelka Nándor gyakroló orvos Belátváznak telepedett. **Baleset.** Mursies Marton Lendvayhegyi közműves legyő folyó hó 6-án reggeli 9 óra tában Dr. Király Mr helybeli orvos tatarozás alatt álló kútvező háznak emeleti ablakai előtt felállított állványról saját vizgylátanszága folytán leessen harkajra kettő törtött. — A súlyosan sérültet — kinek az első segélyt az épen otthon volt háztlajdonos Dr. Király Mr orvos ur az eltorított kárt kötéssel látván el, nyújtotta. — lakasan ajánlják.

Hangverseny. Sarkózi Sándor eszaktornai cigány primas e hó 7-én este a korona vendéglő éttermében hangversenyt rendezett.

Tűz. E hó 10-én hajnali 3 órakor Gerits Pál felső-lendvai lakás háza ismeretlen okból kigyulladt. — A gazda ki a pajtában aludt a tüzet észrevéve felrámolt a falat. — Az általa sikeres volt; de sajnos: emeerkelt is esett áldozatul. — Ugyanis a gazda nem ki valami hősiemert a szobába ment, onnan nem tudván elég gyorsan kijönni a padlás ra szakadt s oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy életben maradásához ké ves a remény.

Szerencsétlen esés. A napokban egy strídó (Zalam.) fuvaros dongát szállított Csáktornay ur. Útközben a kocsiról oly szerencsétlenül esett le, hogy a megvaló terhelt kocsit a lábán keresztbe ment a zút alátörte. Az első segélyt Dr. János Fabian also lendvai kórovrus nyújtotta, ki a Murára volt fűrdeni s onnet hivatkoz a sebesülthöz.

Veres kakas. Folyó hó 7-én a Muraszada helyi körjegyzőséghez tartozó Hédtelek községben Besztianes Mihály ottani lakos tavollétében újonnan épült háza gazdasági épületeivel együtt egészen porrá esték. Ingo marhai szerencsére nem voltak hóm. de a szoba burtozt elégett. A kár közel 800 ft. Biztosítva semmi sem volt. Az előjárás minden intézkedést megtett, hogy a szerencsétlennek nyomorán, némileg segítve legyen.

Spurt. Veszprémi híreket alakult minap Muraszabványban. A tagok száma 14.

Pályázat. hirdetett: Balaton-Magyaródról segédkantortantúit állásra, — Somogy-Belézrná alntúit, — Novára ir. nevelőit, — Dobronak másodtanítóit, — Kerka-szent Mikósa segédtanítóit, — Horvát-szent-Miklós (Kanizsa melletti) segédtanítóit állásra.

Egyletlen alakultak a eszaktornai velöpecé dezők múlt hó 28-án. Az alakuló közgyűlésben megjelent 14 tag. Elnökké választott Ziegler Kalman, jegyzővé Benedikt Béla, pénztárnokká Sztrahla Károly, orvos dr. Wolf Albert. Dr. Bárdó György és Zakál János biztárok meg az alapsza bírók elköszénésére.

Egy vasnagyi találmánya. Béndly György környéki malmamester gőzfűtő készülékét talált fel vizü malmak kerekházaink futására.

Új intézkedés a közigazgatási gyakornokokra vonatkozólag. A közz gyakornokok — hir szerinti — cenzúli működésüket a kezeléssel fogják kezdeni, s csak ha már ennek minden ágát gyakorlatból ismerik, fognak fogalmazásnál alkalmaztatni.

Szerencsétlenség. Gleichweit János sarkári hordárnak a múlt szombatban a cséplőgépjárvánk összeszúta. — Amputálni kellett. — Neha a leg-ecsekelyebb vizgylátanszága is nagy szerencsétlenség-gest szünet.

Menyit fog a nap augusztus hóban? Augusztus 1-én a nap reggel 4:40 perczor kel fel, s 7 óra 32 perczor este nyugodott le. A hó végén reggel 5 óra 19 perczor kel fel, s este 6 óra 40 perczor nyugszik le. A nap tehát e hóban 1 óra 31 perczel volt.

Betörés kiérlettek meg pénteken hajnalban a köszegi Czeke-féle gőzmalom irodájában. El is vettek 40 ft értéki aprónézt, de több pénzhez nem férhettek.

Öngyilkosság. Németh István geregyei lakos júli. 30-án balkezezen életét elvágta, ön gyilkosságot kísértelt meg. Szándeke teljesült is, mert 24 óra múlva meghalt.

Tüzeset. Siska Ignáczi óri-szent-péteri lakosnak háza négy év alatt már 4-szer égött le és az illeto különféle biztosító társaságtól mindannyiszor

nevezetes pénzösszegek vett fel kárvallása fejében. A helybeli ügynökségek most már nem voltak hajlandók Siska Ignácztól biztosítást elfogadni annyival is inkább, mint hogy az utóbbi tüzésenél a tuzioltokat akadályozta és tetenyedőtsékekkel lekötöztet. eh, hogy a megmaradt tárgyaknál nek lefontosabbak legyenek. Így Siska Ignáczi általános biztosítótól új szupplédéses házát, melyen ugyan szuppu nem volt és csak is szalmával lett az ékvonány bevéde, de ennek is nagy részét a szél lehordta, a fenn maradt mennyiség csak is ara volt elég, hogy az aug. 23-án éjjel fél 11 órakor kigyult tüz lohogó langba felcsapva tüzi lármat idézhessen elő; de már a tétó fat felé emésztési nem volt képes, mert a rögtön támadt záporoszá mindent elborított és lüheio, hogy a tüzesítő fejt is meg mooshatta. A villám azonban nagy menydörgés kíséretében csak egy ártatlan tolváfbaba süjtött le, mintegy figyelemzettsel, hogy közbiztonságok felett ott a felsőbb régiókban is örökölnek.

Cyaszhr. Zakal Henriké, született Hegedüs Hermina élet 46-ik, boldog házasságának 25-ik évében a halotti szentsegek felvétele után folyó évi augusztus hó 2-án delutan 4 órakor szívszélhűdéses következtében elhunyt.

Elszakította karját a gép. Pusztá-Magyaródról Grünfeld Jakab fűzőgyári gépjáratulanos alkalmazásában volt Farsang József neve gépésznek, aki cséplés közben jobb karját teljesen szétzúta.

Jégyérés. A letenyei járásban a Zajk községben levezet és József hegyet valamin a Béczi községben levo Öreghegy egy részét a jég elverte.

A börtönből megrugott. Schön Ferencz vurnembergi (stajterhón) illetőségű nuraszombati kiribirosgyi vizsgálati foglyul m. szombatn ezelljában nagy zörögést tapaszt, minek okát meg tudodani, de a fogházor ajtó nyitott. Kérdésére a rab azt felelte, hogy az urakécsobor dolt fel. Miközben azonban ez allitas valóságára a fogházor meggyőződött akárván, az így alá nezett, a rab a nyitva volt ajtón gyorsan kigugrott, az ajtó maga után becsapta s az orre rázarta, maga pedig megrugott. A szökvénye elfogattasa iránt a kellető intézkedések megtették. Az akaratú ellenre küszel ott csak ennek larmájára bocsajtották ki kénytelenül helyzetéből.

Tüz. Ivanics Janos felső lendvai vendégloknak 14 kereszt buzája a múlt héten ismeretlen tettes által felgyújtatván, porrá égett. Az azonnal megindított nyomozás eddig sikerre nem vezetett. A kár 42 ft.

Kapczabetyárok. A csányi uradalmi kanaszt az uyanatottan erdoszélben serteséi őrzése közben két szürös gaty ember megtámadta, megkötözték, véresre verték s elvették egy ezüst zsebkönyvet, azzal együtt, s melyek kapczabetyárok ezüzt ezima vagy a labán, az egyik kapczabetyár meg hősokros betyár levettette, rozoga bocsorait, lehuzta a kanaszt eszimat és czekek felhuzva odább álltak. — A halálra íjott öszevert kanaszt később arreméno emberek szabadították ki kénytelenül helyzetéből. — A csendőrség erélyesen nyomozza a gaz rablókat.

Tüz. Múlt hó 20-án delótt a surányi uradalom közpöze az uodalmi birtokon izemben lévén, a görzép közlelebe levo luza kakás ismeretlen módon kigyulladt. A bész elem 7:0 kereszt buzat a gőzmelpép, szalmacélok és cséplőgéppel együtt elgyullasztott. A kár 93:5 ft. rug. Ugy a gépész, azzal a gabona a pragai biztosító társulatnál biztosított volt.

Út iralkodót szolgált. Barszon nevezetes ember halt meg, Nagy Ferencz 120 esztendőes ember az illeto, a ki 1769-ben született Csokonya somogymergyei községben és nem kevesebb, mint öt uralkodó alatt szolgált a hazát, mint katoná. Maria Terézia alatt mint 18 éves fú került a katonasághoz s azonkívül szolgált II. József, III. Lipót, Ferencz és V. Ferdinánd uralkodókat. Ferdinánd alatt ösbitot kapta, Barszon telepedett le s itt meg ezellott 13 év é s napzámmal keresete kenyérből és a János Mathauszmal meg a legutóbbi időben is óra hosszát képes volt egyzolálni s lépé se oly biztosak voltak, hogy sok 50 éves ember megirigyléte hote. Saját állitása szerint nemcsak hogy nés nem volt, de nem is volt kívánsága soha sem családot alapítani.

Eladott aranybányák. Dévóral egy nagyszépen német lap azt uszajgolja, hogy a bojai arany- és ezüstbányák mostani tulajdonosa Klein Henrik porosz vallású elő, eladta a bányákat hét millió markért egy drezdai banknak. Megjegyzendo, hogy Klein nehány évek ezéllott tüzétozeter forinrtét vette meg az összes bányákat.

Hőselkúzsányon. Nemesak a esatelerék szájk a hősöket, de maga az élet é mindentől bujál kiönt. Kis Kozár községből írják most egy sze közgy asszony hősötteit. Még maruzsiuban történt, hogy öz. Krauszni egy kis kutyá megharapta Rosszat sejtve, a kutyát rögtön elpusztították, de az asszony azért nem gondolt a sebbel s nem tulajdonított annak semmi veszedelmét, a múlt héten azonban hirtelen egettő fajadalm kezdte gyötörni jobb karját és elpanaszolta köznyezetnek, hogy valószimleg a kutyá harapása óka a fájdalom. Másnap rossz sejtelméi tanudtak, jókor reggelt megittotta övéinek, hogy szobájába lépjenek, bezárkóztott, mert érez, hogy a vesztégek jó fog torni rajta. Még kiszólt övéihez, hogy okulianak eseten s az után leeresztette az ablak függönyöket is, hogy senki se lassa kilóndást. Másnap reggelre a hőselkú asszony iszonyu kínok közt kiszvedett.

Eredeti adóesveji eset történt nemrég a bathányi vasáron. Egy, az elbeszélő által ismert ember tudt! Isten hányadósor állította már piacára kicsinyi sovány, vén telenét melynek azelőlt egészségi állapotja nem volt egészen kifogástalan. De hogy, hogy nem, egy öreg anyóknak mégis megakadt rajt a szem és lelovaszott élt 16 pengő forinotkat Boldog volt az eladó! Meg vartyon azonban irva, hogy a földön semmi sem állando; az ó öröm meg czen mértékélt is kedvesebb ideig tartott. A jó anyóknak ugyanis csakahar almalna nyilt konstallatnait hogy a jeles által nagy mértében szenedv az ügyvezétt német has-betegségben és mindjárt megleiben visszaszarmaztatta tulajdonosának. — Így megint csak háza kellett volna No, de emílyt család végre kilhozta a jámbor embert turdómból s látván, hogy hiaválva minden kiterjedt, állattjant képes senki nyakba varri — s hogy hiába ne kelljen etnie, mert bíz mi törés, tagadás — tejjorfasi is már rég kiapadtak; elhatározták, hogy megszabadul tőle egy, a mint lehet. Mikor senki sem látta, levette róla a kötelet s ott hagyván a faképen, ellíllant előle. Keressen magának magzát ha talál! Mikor már jó m-szire haladt, mégis felelbrét benne a kíváncsiság, hogy uyan mizez kezű most cz a világra taszított vén esont? Hogy megkeshesse, egy bokor mögé bujt. Szegény nara pedig csak kullorott, kullorott nézőlegébe szájára s imok: egyszerű csak lá bukkan gazdájára a bokor mögött. Öröm és szeremhanyas szót tekintéltből. Emíly husz egy meghatotta a szegény embert, hogy sirva fakadt; a kötelet újból ráette s háza vezette.

Nyílt-tér.*

FISCHER GYÖZÖ

városigélti testgyenesítő és hidegviz gyógyintézet Budapesten. Hermina-ut 1325.

(ezelőtt Dr. Fisch b-ófele vizsgyöntézet)

Az intézet gyönyörű parkban, emelkedett helyen fekszik. Berendezés első rangu, a lakásokról, kényelemről, szórakozásról mindenképen gondoskodva van. Levegője, víz kintű. A gyógyintézetben gyógyítottak mindentelje zállati és esont-haj, gyuladások, fejazomások, törések, izület me-revülés, zsurgodás, csont görbülés, a térd és láb sokféle eferlédése, hálgerezen s görbülések, tyúkmel, ferdenyák, veseleuetett fejazomások. A végtagok vizsirtáglása, vastagodása. — A hálgerezenzörvadás (tabes dorsalis) Charkotnak, a himeves párisi tanárnak legújabb elvei szerint és fűző állat is sikerrel gyógykezelték.

A hidegvizbetegségi osztályban a betegek ilyen kezelést igényel bét felvételt. A metekdék bntakók vagy bojárók. — Prospektus ingyen.

Hozam intézett írásbeli felhívások ajánlja küldendő.

* E rovart által közlötökört nem vállal felelőséget a Szeg.

307/1889. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végreható az 1881. évi LX. text. 102. §-a értelmében közhírre teszi, hogy az alsó-lendvai kir. járásbírósgaz 4098/86. számú végzése által Lemek Elmé és ércs tártszá felépüské javára Bedök János, Bíró János, Doma Péter

és Fata György doméfoldi lakos ellen 191 frt 9 kr. tőke, ennek 1887. évi április hó 23. napjától számított 90% kamatai és eddig összesen 5 frt 15 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 207 frtba becsült 2 kanca és 1 méneskő, 33 szekér trágya, 62 kereszt rosz, 19 szekér szén, 1 tehén, 2 kaza szalma, 1 kupac tűzifa, 6 kereszt szupp és 2 sertésből álló ingóságok nyilvános árverés után eladtak.

Mely árverésnek a 337/89. sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Dó meföldön a nevezett alperesk lakosán leendő eszközlésre 1889. évi augusztus hó 27-ik napján délelőtti 10 óraja határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékosk ezennel oly figyelemmel kötelezzük meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1887. évi LX. tet. 108. §-a értelmében a legjobbtól igézőnek becsarón alul is eladtnak fogják.

Az elárverzendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. tet. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz fizetendő.

A törvényes határidő a hirdeteménynek a bíróság tabláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Alsó-Lendván, 1889. évi augusztus 7-ik napján.
Zsófi Dantel kir. bír. vjhajtó.

33/ik. 89.

Árverési hirdeményi kivonat.

Az alsó-lendvai kir. járásbírósg mint tevékonybí hatóság közli, hogy a Maly, kir. kincstár végrehajtatonak Mák József dobriai lakos végrehajtást szendve elleni 27 frt 8 kr. tőkekövetés és jkai iranti végrehajtást ügyben az alsó-lendvai kir. járásbírósg területén levő a tornaföldi 84. sz. nyelven Mák József tulajdonán felölt a. 1. sor sz. a foglalt s az adó alapján 414 frtba becsült ingatlan részre az 1887. évi LX. tet. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt A. Lendván, 1889. évi január hó 24-ik napján. A királyi járásbírósg mint tevékonybí hatóság.
SZIRMAJ BÉLA kir. aljbíró.

31/ik. 89.

Árverési hirdeményi kivonat.

Az alsó-lendvai kir. járásbírósg mint tevékonybí hatóság közli, hogy a Maly, kir. kincstár végrehajtatonak Kulesar Pál teskálai lakos végrehajtást szendve el-

leni 9 frt 20 kr. tőkekövetés és járálkai iranti s csat. lakosnak kimondott Volgyi Ferencz és neje Tóth Mária teskálai lakosk 18 frt 20 kr. iranti végrehajtást ügyben az alsó-lendvai kir. járásbírósg területén levő a teskálai 106. sz. tjkben A. — 1. sor sz. a foglalt s az adó alapján 310 frtba becsült ingatlan részre az 1887. évi LX. tet. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Árverési szándékosk tartoznak az ingatlan becsarónak 109%-át vagyis 34 frtba köszepőből. Az 1881. évi november hó 1-én 3883. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelés s. §-ában kijelölt övadékosok értékpapírral a kiküldött kezhez letenni, avagy az 1881. évi LX. tet. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt A. Lendván, 1889. évi január hó 24. napján. A kir. járásbírósg mint tevékonybí hatóság.
SZIRMAJ BÉLA kir. aljb.

47/ik. 89.

Árverési hirdeményi kivonat.

Az alsó-lendvai kir. járásbírósg mint tevékonybí hatóság közli, hogy Drucker Izidor zegerségi lakos vjhajtást szendve elleni 205 frt tőkekövetés és jkai iranti végrehajtást ügyében az alsó-lendvai kir. járásbírósg területén levő a reszkei 29. sz. tjkben 36-as részben Kulesar József nevén álló a. 1. sor sz. 222/b hrsz. a foglalt s az adó alapján 50 frtba becsült 1. 2. sor 222/c hrsz. a foglalt s az adó alapján 69 frtba becsült, 1. 3. sor 419/a hrsz. a foglalt s az adó alapján 116 frtba becsült, 1. 4. sor 451/b hrsz. a foglalt s az adó alapján 69 frtba becsült, 1. 5. sor 309/c hrsz. a foglalt s az adó alapján 59 frtba becsült, 1. 6. sor 540/c hrsz. a foglalt s az adó alapján 54 frtba becsült, 1. 7. sor 879/c hrsz. a foglalt s az adó alapján 29 frtba becsült, 1. 8. sor 945/b hrsz. a foglalt s az adó alapján 34 frtba becsült ingatlan részre az 1887. évi LX. tet. tjkben A. 1. sor sz. 222/b hrsz. a foglalt s az adó alapján 50 frtba becsült ingatlan részre az 1887. évi LX. tet. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Árverési szándékosk tartoznak az ingatlan becsarónak 109%-át vagyis 4 frt 10 kr. és 34 frt 80 kr. köszepőben vagy az 1881. LX. tet. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3883. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelés s. §-ában kijelölt övadékosok értékpapírral a kiküldött kezhez letenni, avagy az 1881. évi LX. tet. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt A. Lendván, 1889. évi január hó 24-ik napján. A királyi járásbírósg mint tevékonybí hatóság.
SZIRMAJ BÉLA kir. aljbíró.

évi november hó 1-én 3833. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelés 8. §-ában kijelölt övadékosok értékpapírral a kiküldött kezhez letenni, avagy az 1881. évi LX. tet. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván, 1889. évi február hó 22. napján. A kir. járásbírósg mint tevékonybí hatóság.
SZIRMAJ BÉLA kir. aljbíró.

Árverési hirdemény.

Az alólirt urolalmi igazgatóság részéről közhírré tétetik, miszerint f. 1889. évi augusztus hó 26-án a nempthyi és aug. 27-én az alsó lendvai gazdasági iródkban a reggeli örökban

nyilvános árverés,

vagy a ajánlatlevél útján különböző **korcsmaépítetek, halászati és vízijogok nagyobb és kisebb területű föld, rét és legelők 1890. január hó 1-én kezendő bérleti joggal; továbbá ajánlatlevél útján s zababckézöl a f. 1889. évi sabbacszedési,**

s végre a folyó évi **őszii legeltetés és makkoltatási jogok**

f. évi október 15-én kezendő bérleti joggal **haszonbérbe adtnak.**

Az árverési feltételek Alsó-Lendván a gazdasági iródkban megtekinthetők.

Kelt Alsó-Lendván, 1889. évi augusztus havában.

Az Alsó-Lendva-Nempthy urolalmak főbérleti igazgatósága.

1-3

Darvasy Károly udvari sziggyártónál

EGYEDÜLL FŐRÁKTÁRA A HIRNEVES „NEMECSEK” FÉLE BŐRKENŐCS ÉS VEGYÉSZETI MELLÉKTÁRGYAKNAK BUDAPEST KORONÁHERCEG ÚTJA II. SZ.

Nemecsek J. urnak Budapeston

Ő csász. és kir. fensége József főherceg főudvari hivatalától

Ezennel bizonyítom, hogy fekte bőrkénőcs a főhercegi istálók számára szállítatik és általam löszerszámok bekenésére használatni elrendeltetvén, mindaddig jó sikerrel alkalmaztatott, és a löszerszámok gondozására alkalmasnak találtatott.

Bárá Nyáry tábornok.

Földmívelés- ipar- kereskedelmi magy. kir. minisztertől

Ertesítem Önt, hogy az On által gyártott fekte bőrkénőcs a m. kir. álladalmi lötenyészintézetekben használatba vétetvén, a beérkezett jelentések szerint egy börszámok és csizmak puhtársára és vízhatlan tetélére, valamint a koptt bőr színének fölírítésére minden eddig használt bőrkénőcsnél jobbnak bizonyult.

A miniszter megbízásából:

Reitz Frigyes.

Ezennel bizonyítom, hogy gyártmányai házámmal használatvén, minden tekintetben kitűnőeknek bizonyultak **Graf Khuen Hédervary Károly** horváth bán. — És még számos elismerő irat a többek közt: **Teleyki Gyula** graf, **Károlyi Gyula** graf, **Szapáry Géza** gróf stb. elismerő levele kezkesdik a Memencsek féle bőrkénőcs és bőrlack fölülmúlul jóságáról és hasznáról, különösen a bőr felírítése, fényessé és puhává tétele körül, minden bőrnemre, löszerszámmra, hintókra, börszékere és divánokra, vadász és fegyvertáskákra, csizmak és cipőkre stb.

Árak: Fekete bőrkénőcs: badogdobozban, egy kilo 1 frt 20 kr., fél kilo 60 kr. — Fekete viasz: amittol a bőr élénk színt kap darabja 1 frt, kisebb 50 kr. — Kettős vérengző bőrlack: ragyogó fényt kölcsönöz 1 literes üveggel 3 frt, fél liter 1 frt 50 kr. — Sárga bőrlack: 1 literes üveggel 4 frt. — Géphajtó szjakenics: 1 kilo 1 frt 40 kr., fél kilo 70 kr.

Egyedülli főráktár Budapesten DARVASY KÁROLY udvari sziggyártónál

Budapest Koronáherceg útja II. sz., hová a megrendelések intézendők.